

noget ud af Sagen. I Fjor sagde Ordføreren for Forslagsstillerne, at han kunde være med til at sætte en Grænse i Alder, nemlig 65-Aars Alderen. Denne Grænse vilde efter min Mening skære adskillige Tusinder bort, thi mange af dem, som vare med i 1864, have endnu ikke naaet denne Alder. Han kunde ogsaa være med til at sætte en Grænse saaledes, at det kun blev dem, som havde gjort 3-Aars Krigen med, der kom ind under Loven. Det var ogsaa en betydelig Beskæring. Endelig kunde han være med til den Begrænsning, at man satte en vis Sum, f. Eks. 1,200,000 Kr. I Dag er der igen hentydet til saadanne Indskrænkninger. Nu er det blevet sagt i Dag, at man ikke ved noget om, hvilke Pengemidler der kræves. Jo, man ved noget derom. Den tidligere Finansminister har oplyst her, at der er, eller var den Gang, 65,000 Personer, som havde deltaget i Krigene. Han gik ud fra, at omtrent Halvdelen vilde komme ind under denne Lovs Bestemmelser, altsaa 32,500. Endvidere gik han ud fra, at man kunde sætte det gennemsnitlige Understøttelsesbeløb til 125 Kr. Loven vilde da medføre en Bekostning af 4,062,500 Kr. Disse Tal ere ikke blevne modbeviste fra Forslagsstillernes Side, og det kunde vel ogsaa vanskelig ske, da det jo ikke ligger for os Folketingsmænd at samle de Oplysninger, som kunde gøre det muligt for os at modbevise saadanne Tal. Det er derfor, saaledes som Stillingen er, mest troligt, at de Tal, som ere os meddelte, i det væsentlige have deres Rigtighed. Hvis Lovforslaget skulde gennemføres, som det nu lyder, vilde det altsaa kræve en Sum af over 4 Millioner Kroner aarligt. Det er ikke nogen lille Sum at kræve af Statskassen til dette Formaal. Dernæst er der kommet adskillige Modbemærkninger mod Forslaget i tidligere Aar. Det er ikke mig, der har gjort disse Modbemærkninger, jeg refererer dem kun for at vise, hvorledes Stillingen er. Der er kommet den Modbemærkning frem, at der ikke staar noget i Lovforslaget om, at vedkommende Krigere, som de kaldes, ikke maa have fortæret deres Formue eller endogsaa bortgivet den eller bortødslet den paa en eller anden Maade for derefter at melde sig til denne Statsunderstøttelse. I

Alderdomsunderstøttelsesloven fandt man det rigtigt at tage Forbehold i saa Henseende. Man indsatte der en Bestemmelse om, at Folk ikke maatte have ødelagt eller bortgivet deres Formue, naar de vilde opnaa Alderdomsunderstøttelse, men her er det ikke sket; Følgen vilde da let i nogle Tilfælde blive, at Folk vilde lade de Penge gaa, som de selv havde, og saa melde sig til denne Understøttelse. Der er derfor ingen Sandsynlighed for, at Tallet 32,500 er meget for stort. Dernæst gaar Lovforslaget ud paa, at enhver, som har været indkaldt under Vaaben i de to Krige, skal medtages, altsaa uanset, om han virkelig har været Krieger eller ej. Sagen er jo den, at navnlig i 1864 blev mange indkaldte under Vaaben uden at komme til at føre Vaaben. Vi vide, at adskillige af dem, der bleve indkaldte, ikke bestilte andet end at ligge paa Fyn og drikke Gammeltøl, hvad der jo ikke var en saa forskrækkelig streng Tjeneste. I og for sig kan det jo drages i Tvivl, hvorvidt en Mand er berettiget til at faa Statsunderstøttelse fremfor andre hæderlige fattige Mennesker, fordi han har været indkaldt til Krigstjeneste og virkelig har gjort Krigen med — jeg skal ikke selv udtale nogen Mening i saa Henseende. Men at en Mand, som slet ikke har gjort Krigstjeneste, men blot har været indkaldt under Krigen, som enhver anden Rekrut ellers bliver det, skulde have Ret til Statsunderstøttelse fremfor andre hæderlige fattige Mennesker, forstaar jeg ikke. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) kom med en Bemærkning i Dag, som han ogsaa fremsatte i Fjor, nemlig at der ikke i Lovforslaget staar noget om, hvorvidt de skulde have tjent paa dansk Side, der staar blot, at de skulde have deltaget i Krigene. Det tillægger jeg ikke stor Betydning, thi jeg tror ikke, at ret mange af Insurgenterne vilde melde sig, men kedeligt var det jo, at man skulde komme til at betale Statspension til dem, som vilde krænke Statens Ret. Endelig er der fremkommet Modbemærkninger i Anledning af Udtrykket i § 3, „Renter, Legater eller lignende“. Hvad skal der forstaas ved det sidste Ord? Der kan jo være Tale om, at de vedkommende ere Embedsmænd eller have andre lig-